

[Poul Thomsen.]

have nærmere undersøgt, ligesom der også er enkelte steder, hvor vi kunne tænke os at få foretaget rettelser i lovforslaget.

Jeg vil først vende mig til noget af det på sin vis vigtigste i det administrative apparat, som skal opbygges, nemlig erhvervsvejledningsrådet. Jeg har adskillige gange i det høje ting givet udtryk for, at jeg ikke er nogen varm beundrer af de mange udvalg, nævn, råd og kommissioner, som bliver nedsat, og som oven i købet meget ofte består af de samme mennesker. Her er der nu igen tale om, at der skal oprettes et råd, og dette råd skal — synes det at fremgå både af selve lovforslaget og af bemærkningerne dertil — have en ret vidtgående kompetence. Det skal også til sin rådighed have et sekretariat, og formanden skal være udnævnt af kongen. Når jeg sammenstiller disse tre ting, får jeg ud af det, at det må blive en heltidsbeskæftiget embedsmand, der skal have stillingen som formand for dette råd. Den højtærede arbejdsminister ryster på hovedet, og det kan jeg kun glæde mig over, for jeg ville netop have advaret imod, at man også på dette område bar sig ad på den måde. Men dette sekretariat, som nok i nogen grad er nødvendigt, skal vel have en daglig leder, og der skal vel også være heltidsbeskæftiget personale i sekretariatet. Jeg advarer imod, at man gør dette apparat stort, og jeg advarer imod, at man prøver på at lave knopskydninger også på dette område.

Så er der nævnt en række personer, som skal have sæde i dette erhvervsvejledningsråd. Jeg skal ikke gentage, hvem det er, da det allerede er sagt af tidligere talere. Jeg vender mig selvfølgelig ikke imod personerne som sådanne, når jeg advarer imod, at man lader Tordenskjolds soldater vandre ind også i erhvervsvejledningsrådet. Jeg begriber ikke, hvordan de mennesker, som sidder i et utal af udvalg og kommissioner, kan overkomme det arbejde, de egentlig er sat til, eller hvordan de i det hele taget kan sætte sig ind i de sager, der bliver pålagt dem som råds-, nævn- og udvalgsmedlemmer o. s. v.

Jeg tror, det ville være klogere, om man med hensyn til den forbindelse med ministerierne, med erhvervslivet, med skolemyndigheder o. s. v., som jeg erkender er

nødvendig, i selve lovforslaget havde nøjedes med at tale om repræsentanter eller tilforordnede, eller hvad man ville kalde dem, når man nu skal have dem med — at man altså ikke nævned dem som personer, men som repræsentanter for disse forskellige instanser. Så ville man kunne drage nye folk ind i arbejdet og måske derved få friske impulser til at arbejde sig frem til nye ideer. Man kunne få folk, som ikke havde for meget at bestille, folk, som ikke var kommet ind i maskinen, folk, som ikke var kommet ind i rutinen. Derfor tror jeg, det vil være rigtigt, at vi i udvalget ser på, om der ikke skulle være en udvej til at gøre det apparat, som der her er tale om, mere smidigt.

Når jeg tænker på, at den nuværende højtærede fiskeriminister hr. A. C. Normann i sin tid som æret medlem har talt om, hvor vigtig en stilling funktionærerne indtager i samfundet, undrer det mig i nogen grad, at man overhovedet ikke blandt repræsentanterne i erhvervsvejledningsrådet har tænkt på funktionærerne. For mig at se udgør funktionærstanden en ret betydelig gruppe af det danske samfund. Der er adskillige inden for de unges rækker, som godt kunne tænkes at ville gå funktionærvejen. Ville det dog ikke være rimeligt, at man tog et særligt hensyn også til denne meget store gruppe?

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen nævnte landbruget, og hvor vigtigt det er. Jeg vil også gerne pege på, at lovforslaget for mig at se ligesom har slagside over mod byerhvervene, ganske særlig hvad angår sammensætningen af erhvervsvejledningsrådet. Når det netop er så vanskeligt for dansk landbrug ikke blot at få nye grupper interesseret i landbrugserhvervet, men også at få ungdommen gjort begribeligt, at der for dem, der er født ude på landet, født på en gård, født på et husmandssted, her ligger en livsopgave, så må det netop være vigtigt at få dem, der egner sig til det, til at se noget attraktivt i at blive på landet og udføre det arbejde, som er så vigtigt for hele det danske samfund. Derfor vil jeg gerne anmode om, at man også tager hensyn til dem.

Vi har for ikke så længe siden fået en lov om revalidering, og jeg vil blot rent parentetisk anmode om, at man i udvalget prøver